

Per què diem **NO** a aquest Decret de plantilles i provisió de llocs de treball?

a) <i>L'autonomia de gestió de personal incrementa la qualitat educativa.</i>	Si fos cert, l'escola privada-concertada i privada tindrien millors resultats (per poblacions homogènies) i no és el cas. PISA ho demostra clarament i no hi ha cap estudi que digui el contrari.
b) <i>Si s'aplica el decret, la gent que està sense feina en tindrà.</i>	Els companys i companyes que malauradament estan a l'atur és perquè tampoc tenen feina als centres concertats, on el professorat és triat per la direcció. Per tant el decret no crearà nous llocs de feina per a joves novells si no és a causa, com passa en molts centres concertats i privats, que hi accedeixen gràcies a amistats, relacions familiars, coneguts... i no pas per processos de selecció objectius.
c) <i>Les direccions podran defensar als "seus interins" i estabilitzar la plantilla.</i>	Tampoc és cert ja que, en un context de retallades com l'actual en què el departament elimina places i cada vegada hi ha menys mestres per atendre a la mateixa població, les direccions tan sols poden administrar la misèria i tampoc tindran capacitat per a "defensar" places que no existeixen ja que, la capacitat de crear nous llocs de treball no la tindran.
d) <i>Es produiran avenços pedagògics.</i>	És un desprestigi totalment fals que atempta a la professionalitat dels qui estem treballant als centres públics i ho fem amb dedicació, vocació i qualitat. Aquests avenços s'han donat històricament en moments de mobilització i democràcia als centres, quan la gent s'ha sentit lliure per experimentar i ha tingut la possibilitat d'optimitzar els contextos pedagògics en cada cas. L'autonomia gerencial no està lligada a autonomia pedagògica i s'incrementa l'intervencionisme curricular amb les avaluacions externes, sense tenir en compte les realitats d'aula. És un model que cerca resultats sense tenir en compte el procés, oblidant que treballem amb persones.
e) <i>No existeixen mecanismes per controlar al personal que no compleix.</i>	Les direccions i la inspecció tenen capacitat per a obrir expedients. En cap cas ens aferrem a l'immobilisme del professorat ni defensar la no professionalitat. Utilitzant de manera assertiva les eines de seguiment que tenim ara n'hi ha suficient. Històricament les inspeccions s'han caracteritzat en l'avaluació de processos burocràtics i no pedagògics, fet que impedeix tenir coneixement de la qualitat dels la relació ensenyament-aprenentatge duta a terme pels professionals de l'educació.
f) <i>El model ens porta a la modernitat de gestió.</i>	Fals: el cos de directors ja existia al franquisme i va ser canviat mitjançant la lluita. Els docents sense plaça es deien PNN (Professors No Numeraris) i havien d'anar demanat feina de centre en centre. Casualment, aquesta època no és recordada per ningú com un moment "clau" i positiu en la història de l'educació.
g) <i>El projecte de centre necessita de direccions gerencials per a funcionar.</i>	Aquest model s'aplica des de fa anys a Gran Bretanya i altres països anglosaxons. Al llarg de la seva pràctica no s'ha pogut demostrar res més que és útil per incrementar les desigualtats socials.
h) <i>El decret facilitarà la gestió.</i>	Fals: incrementa la càrrega burocràtica i fa molt més lent el tràmit de les substitucions. Moltes de les baixes quedaran sense cobrir per la demora burocràtica (entrevistes i procés selectiu).
i) <i>No afectarà als funcionaris.</i>	Fals: el decret faculta per a triar el 50% de la plantilla i permet l'arbitrarietat al concurs de trasllats. També permetrà la "remoció" i eliminació de places que no s'ajustin al projecte de centre. Pot semblar positiu si no posem l'èmfasi en que aquestes remocions i eliminacions seran sota els criteris objectius d'un director o directora, fent-se seva l'escola pública i aplicant el seu criteri per a la gestió d'un bé públic de tothom.
j) <i>El decret de plantilles és d'inevitable aplicació.</i>	Hem de convertir els centres en espais de resistència. El decret no és d'obligat compliment. Hem de presentar mocions als claustres, fer pedagogia en pro de models de gestió transparents i democràtics defugint del model paternalista que només confia en el control-càstig com a bo, participar i organitzar mobilitzacions... Fa 40 anys que docents, estudiants i famílies vam construir l'escola pública des de la lluita i la mobilització. Ara no la podem perdre.

Assemblea't, vine i lluita per a la defensa de l'escola pública catalana! Aquí tens els nostres contactes.